

רב"ט כהן - טוהר שלמה
2165962

בן שרה וגבריאל
נולד ב- י"ב סיון תש"ג 1953
התגייס באוגוסט 1972
שרת בגדוד "הبوكעים הראשון" (51)
נפל ב- ה' ניסן תשל"ד 26.5.1974
בעת מילוי תפקידו.

כהן (טוהר), שלמה (סעיד)

בן גבריאל טוהר ושרה. נולד ביום י'ב בסיוון תש"י (26.5.1953) בבירושלים שבפרוס. בראשית ינואר 1969 עלה לארץ במסגרת עליית-הנוער. חמש שנים הספיק שלמה לקנות דעת בעיר-הולדתו וסיים את חוק לימודיו היסודיים. באותו שנות חלם את חלום העלייה לארץ-ישראל. הוא היה כמעט היחיד בין חבריו היהודיים שהגה אז רעיון זה וחתר. ללא-לאות להגשהתו. הוא עשה נפשות לרעינו גם בקרב חבריו. "רק מי שעולה ארצה — הוא ציוני", ניג להטייף לבני-סביבתו בגיל 16 זכה לקיים את הנדר שנדר לעצמו ועלה למולדת. הוא הדליק בהטלת הבוטו הציונית גם את בני-משפחתו, וכעבור זמן קצר אף הסובקוטיו לארץ והשתקעו בראשון-לציון (1970). לאחר סיום לימודיו התיכון, נשלח למדינת ישראל למשך הלימודים.

שלמה למד שניים במוסד של עליית-הנוער בכפר-בתיה, היטיב לפגל לעצמו את השפה העברית והתאקלם בארץ. בהיותו שקדן ומצlich בלמידה המשיך ללימוד בית-הספר התיכון 'אריאל' שבראשון-לציון ועשה בו את כיתה י"א. את תעודת הבגרות רכש, בזורה בית-הספר התיכון 'מישלב' שבתל-אביב, בבחינות אקסטרניות. הציונים היו מעולים, ושלמה חתר להמשיך ולקנות השכלה אקדמית בבית-ספר גבוה, בפקולטה למשפטים.

בתחילת אוגוסט 1972 החל שלמה באימוני הטירונות. הוא הושם לחיל-הרגלים והתנדב לגולני. לאחר מכן עבר תכנית א' של קורס-'מ"כים' וסיימו בדרגת רב"ט. השתתף במלחמת יום-הכיפורים. בעת מלחמת-ההתשה הגן שלמה עם חבריו על המוצב הקדמי תל-ענטר שבמובלעת הסורית, שהופג באזרחות רכה. כחודשים הומטרה לא-הפוגה אש-תופת על המוצב. בערב חג-השבועות, ביום ה' בניסן תשל"ד (26.5.1974) פגע פגז סורי פגעה ישירה במבנה — הבונקר קרס תחתיו, ושלמה נהרג במקום. הובא למנוחת-עולםיס בבית-העלמין הצבאי שבקרית-שלום.

השיר אחריו הוריהם, שלושה אחים ושתי אחיות.

במחabinet-תנחים למשפחה השcolaה כתוב מפקדו: "בנכם שלמה נפל במלחמה התשה במובלעת שבגולן. מלחמה זו היא המשכה של הקשה שבמלחמות ישראלי... והسورים, שייצאו באוקטובר בכונה להשמיד את עם-ישראל, לא השלים עם כישלונם ותוכסתם וממשיכים בשיטת הלחימה האחרת, שיטה של הפגזות יומיות... סוג זה של לחימה מהיבכ אותנו להימצא תחת אש אויב לעיתים קרובות ולמנוע ממנו כל היישג... בנקם שלמה הבין את הסיכון שבדבר וכן את האחריות הגדולה, ומילא את מה שהוטל עליו בשקט, באחריות ובמסירות".

המשפחה תרמה ספר-תורה לזכרו.

הקרבות בהם השתתף

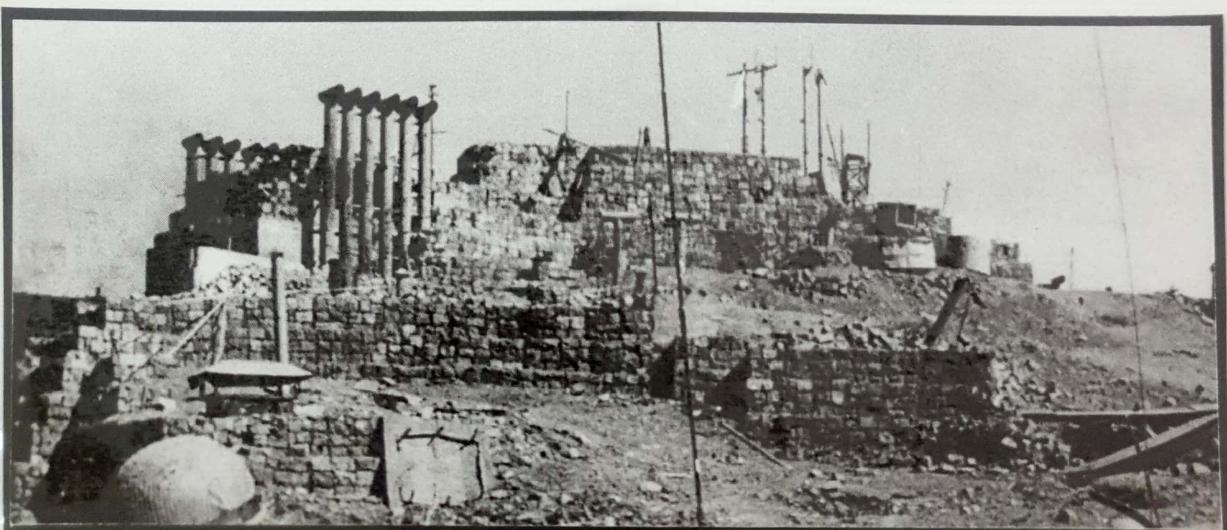
חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)
בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חילוי חטיבת
גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל
המודיעין הישראלי התרעות רבתות על היערכות הצבא המצרי
למלחמה, שנועדה לפrox' באמצעות אמצעי מאי 1973. נס הפעם העריכו ראש
אמ"ן ועוזרו כי ה"סבירות למלחמה נמכה". לעומת זאת העריכו ראל
המוסד, כי קיימים חשש סביר למלחמה. שר הביטחון והרמטכ"ל לא
קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכוון למלחמה במסגרת "בוננות
בחול-לבן". חילוי המערך הסדייר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו
לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש
אוגוסט 1973 בוטלה "בוננות בחול-לבן", והוחלט לקצר את משך
השירותות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת
גולני החלה בהכנות ומרוצות לקרהת כניסה גדול בפרק הירקון בת"א,
בו אמרורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנים קיומה
(1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד
סוכות תשל"ד (10.10.73), והשם "טס"ל רובה אליעזר ניצח
בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לבנס.

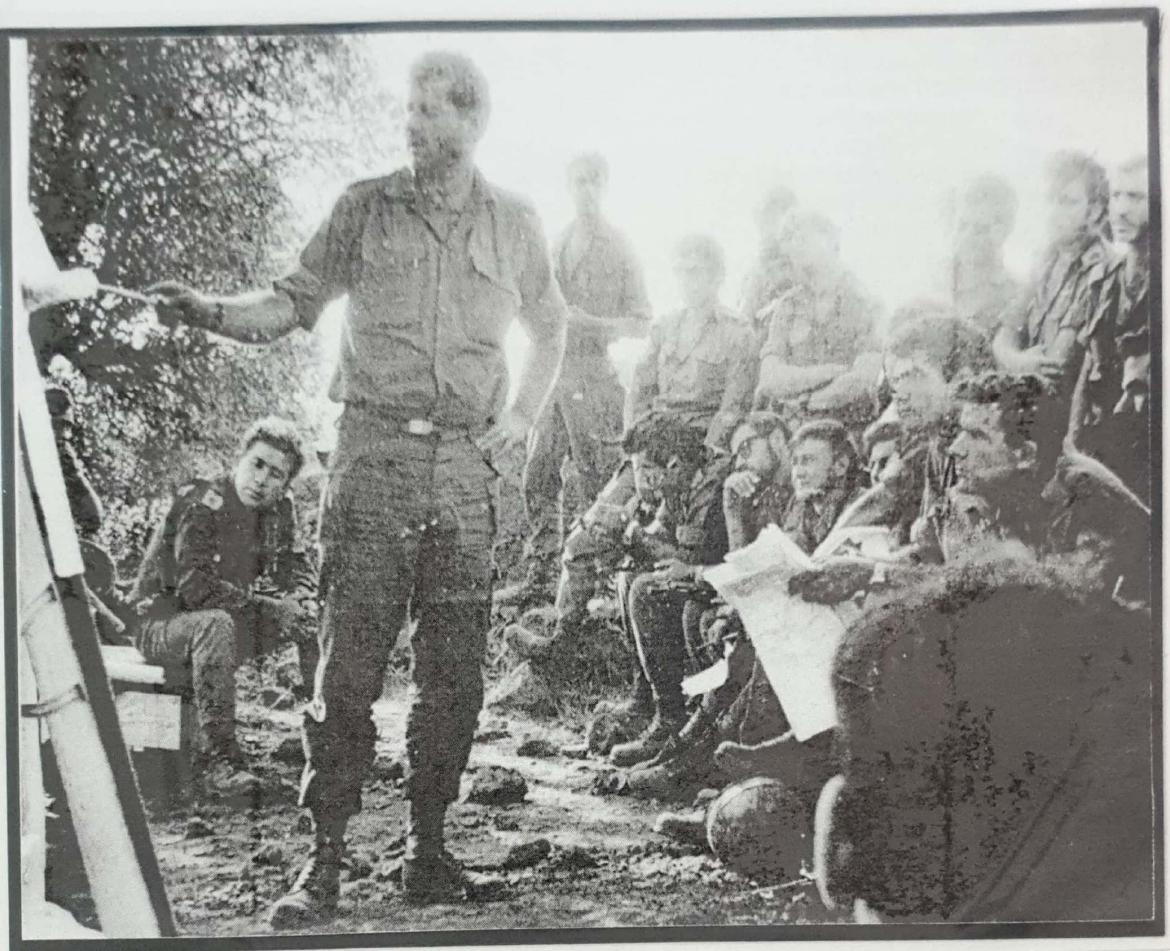
בדרכ אל היעד

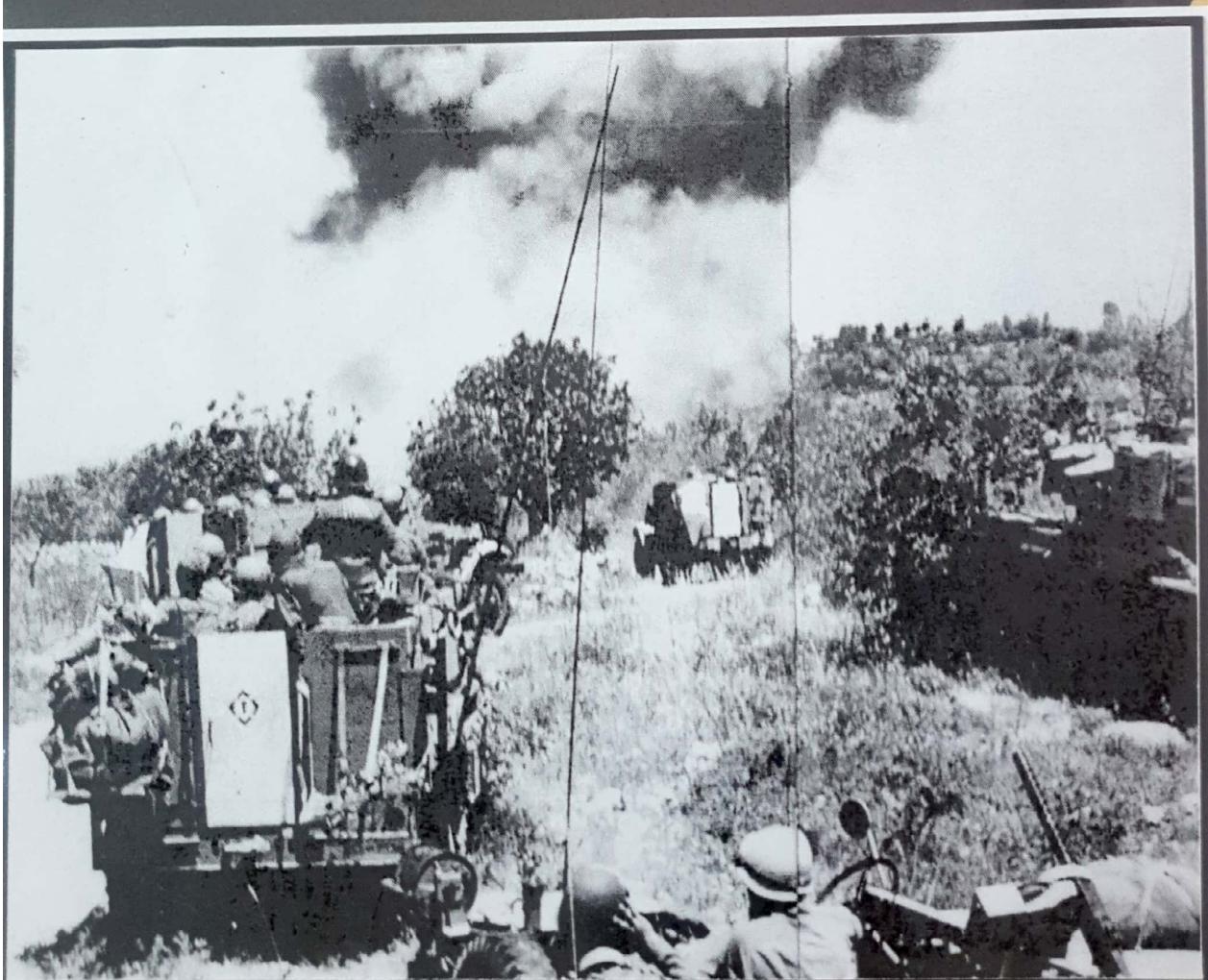
היעד - מוצב החרמון

קבוצת פקודות - תדריך מח"ט

מלחמת התשנה במלכיה הסורית

באמון ובסגירה

ארוכה, עקובה מדם וקשת, היא "דרך הקרבנות של החטיבה"; עשרות אתורי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חלליים; הם עדות נאמנה ומכאייה למורשת' תקרב, להיסטוריה הצבאית, לפועלות המבעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות ווצאי החטיבה, הוויכרים בnostalgia ובאהבה את תקופת שרותם הסדרי, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידענו מלחמה! כל תקופת שרותם הייתה ב"אמון ובסגירה". לאלו שבשבב שניתי קבעו היו "עלים ל��" "ירדים לאימון", יוצאים ל"ריליה" ל"יעופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא מטל חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיוו' חדרה פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבל צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרותם בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת העצמאות ובמרדפים, במבצע ליטאי או של'ג' במלחמת לבנון או ב"שתחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשםן נגעעים על אותם הימים; על סיורבווק, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נוטה-היללה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התרומות והאהוה, ותחוות

השתיקות והגאות, בפלוגה, בגדור, ובחטיבה! הם זוכרים היטוב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ סמל נרס"ה, את "המאלה" והשמירות, ההמתנה וה"شمונות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עםם עם כל הזוכנות את ה"קייטק" הפ"ל והתק"ל, שקייניה מדים ודרגות, אפוד- מגן, שישב, קסדה ואירועו חוויות...

על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זעה וככל מאמע, וחזרו רטובים, מריצת-ليلלה, ממשע ממטות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-مبוצר, בשטח בניו, מדבר ובהר... אימון בגנג, בגיל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, ותוחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצורות-תקען, בחוליה עם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימה ורימונים, או עם חגו מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פואצים" ומחסניות מלאות נוחבים..." עם נשך איש; "עווז", "סטן" צ'כ', "אפ-אן" ו"ג'יל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאות את ה"כומתה החומרה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירתה ב"ערכ" בפלוגת-הקש, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשור, להפעיל אלל"ח מתוכחים ולעשות "עבדות רס"ר" ... להיות בגולני פרושו לווץ כמו מטווח, עם חגור-IMAL וכבע פלדה, ב"יום ספרט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתא" ... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתא, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר-יסום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שניתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אמון ובסגירה"...

קווים לדמותו

כהן שלמה

שלמה בן שרה וגביריאל כהן-טוהר גולד ב-5.5.53 בעיירה בור-ג'רד שביראן.

סיום לימודיו בכיוון ט' בחצטיינות, בעיר הולדתו ועלה ארץ. מוחר ילדותו, טנג בביוח הוריו את האווירה היולית הציונית ובגערותו היה נלחב לרעיון ישראל ועליה. בקהילה הקטנה של עיררו היה פעיל במטגרת תנועת "החלוץ" ובשיחותיו הרבות עם חברי מקרב הקהילה היהודית תמיד עלה וגוף הנושא הישראלי. הוא העזlich להרביהם בהחלהבוחו.

שלמה האמין שהציונות פירושה עליה לישראל ואבן בגיל 16 קיבל את הסכמת הוריו ועלה ב- גפו ארעה במסגרת "עליות הנוער".

כאן למד בכיב"ס חקלאי ב"כפר-בתיה" עד מרץ 1971 והשלים את בחינות הבגרות בטרם גויסו לצה"ל.

התגייס לצה"ל באוגוסט 1972 ועשה את שירותו בגדוד "הבקעים הראשון" של חטיבת "גולני". היה גאה בהיותו שייך ליחידה זו והיה נאמן לא נבול לחבריו ליחודה, דבר שבא לידי ביטוי בעיקר לאחר מלחמת יום הכיפורים בהקדישו את חופשותו הקצרה לביקור אצל חבריו הפצועים מקרוב היחידה ובביקורו אצל המשפחות השוכנות.

לא הירבה לספר על הקורות אותו וחבריו במלחמה, אך רישום המלחמה האכזרית ניכר בו היטב בהבעתו ובהתנהנותו.

עם נפילתו, השair צלקת عمוקה בלב משפטו ויידידו. בן 20 היה.

עב"א חגנוה לישראל
ז איה ב זמ"ה 5666
ט בער 1974 כ"ד 011
1974 י"ל 12

נפקה כט
על י"ט 22/9/93
כח' 11/3/93

נפקה כט היררכיה

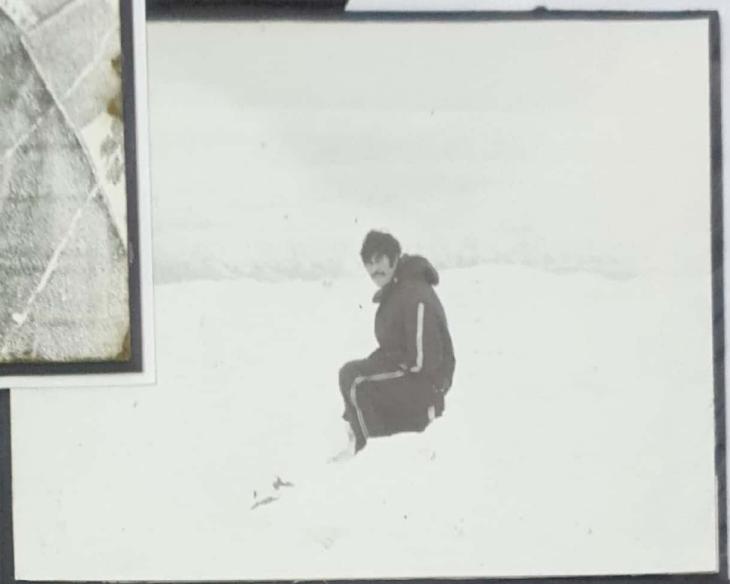
הרוכס סנה רם חמץין 26 ינואר נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל. נפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל.

ג"ה נפקה כט היררכיה
בג"ה נפקה כט היררכיה

רפקה כט היררכיה מנהל מינהל תכנון ופיתוח מטרות ותפקידים, ופדרליות צה"ל.

תמונות מהחיי

אליו ודורו וחבלב, „גולנו“ בפתח בונקר סורי לשער בתל ענתר

תול היה חזק לתקיפות פוריות קדומות, והיבקרים בו של מפקדים לא היו תכופים אדו. שלוחים התגנבו ללב הלחמים תחוצה כי הם נגאים על אי בחד, אל בירך המוכך ים ים שנות על שנות במאסית של אש.

המבחן היה קשה מאוד. רוגטים ארוכים היו צריכים להלחם בסוד ואפלו באימה שנפלה על זה או אחר ביל האש האינטנסיבי. ולפרות זאת דם ונשאו שם. איש לא ירד מן התל מרצונו. ומתקען ריק פצעים תלולים.

אצישו, ימים אחדים לפני התבואה מערבת, אומר יואל: „באופן כליל לא חשבתי מה יהיה אחרי שארם מון הצלב. לא חשבתי על החצים החדשים. מכתימות אני שוב את המקום הזה בגול התפרדה, עוזר למשך אחר ומצה לפעם גבאתה“.

■ הכל מקט עכשו

ואומר יעל: „אוֹן מושך באבא, בום הפגנות לא השבתי מה היה בשיגע השק. האבראה דיברו באוֹ שבי יזאגים כוֹת. האבראה דיברו באוֹ שבי ארבליט השמונה שנות ההומשה עזב, הכל. יוביל ויסרקי את העמלן. אבל בשאתה מגע לעורף אתה גראע“. ואומר דהייל: מרבד-סיבוני: „בעמ' הטענות השבotta לי שאגא לחושה אשב אל תברחים בעיר ואסתכל בעברים ושבים. אתחק עזיות בנושם שהלכיות תווורים ו' מפלוגבים, והילים גלי קבע פלאה, זבל, שחת'ן ושות' אסמל בחים, בחים הטובים. אבל בשיצאי לי חושה האגען ליזומן אסס ברמתה, גולן תרגלמי לשקט. גאנטמי לא אורחות. כאלו לא פודה לא פלאם. רק באורהת תבקיר האחרונה בבייה, לנו' השביבה גנט, היל' התאזרע טאטאט והירושען את הקצע מהתהותן, חורין! גגה לא המשיך במשמעה“. וואו' השוות אונחן זזאים עז ה- בז'ערן ממעיטם עז'ן פז'ערן זז'ערן לעט'ון. און, מפקד של האונזים האלה, יכול רק לשכט אותם“. הלוחמים של „גולנו“, החל שקס אונז, אבל על אב' התל נותר סימנים רג'ים לבלמה והחילום מלוחם אחר עז. אך אומרים: „באן גפלו שלושת: און גאנז דז'ערן“.

שם, יגאתי החוצה, ראיינו במחירות אליהם. ראיינו שם בסדר ומיד חורתי בחורה לבונקר, והכל תוך עשרים ו- חמיש שניות“.

יאול אומר שהתקופה הראשונה בחל היתה קשה מכל: „באחי למקום מאזרע של שקט ייחס. פתאום נזאית בהפגנות שאין גפסות, ור' לאו יציאות הביתה... וכשאחתה כבר הגיע לחוסנה של 48 שעות אתה ממתין לטרמפים, ותוהגים משאירים אותך בכבש“. וואו' חפינה הכבידה נמסכה, ולא יואל לוי שמי בידיות. לשכט או לנטשין לוך לאמודת החלטתי לא גאנז לאמודת כדי לחתק את האש הארכילית שלומת. אבל אמר בולר לאו' סיור של מישחו השוב בגזרה של פל. ציוקוד.

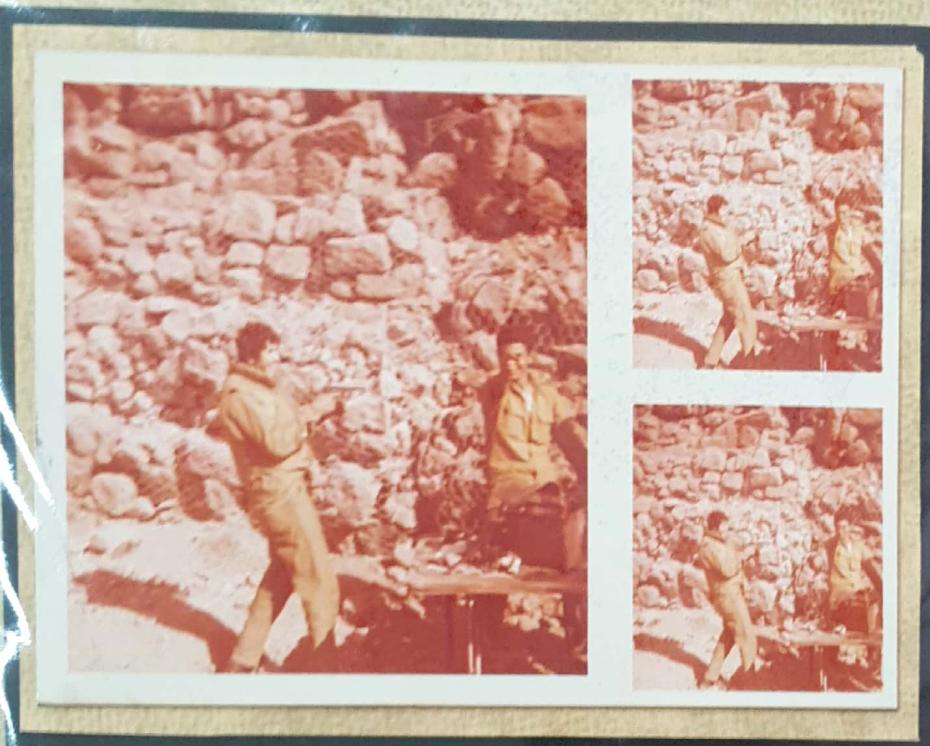
„ז'ר לוי שמי בירוי שלם. וכל הגוף רעד לי, כי דשכתי שני מסתכו סתם, אני יושב כאן וכבה נמסכו הרוגים הארכיים והשחיטה“. מרדכי סיבוני אומר שתבע הקשה שלו היה בשרון גאנז. יעקב אמר לי: „שמעו גנור'ן ולקהאי את הפלען שם האיזו, ובכשיצינו ביאת' יאנאי. ליד הסתח חורנו אחרי שניה יאנאי. ואו, בריצה אל העמזה, השוני. את כל ממרות זאת חוץ היה לי. מROL גבויו העזים. כל כר מהר רצמי. סבב גפלו פגיטים אבל לא חסרתי עלי המגוון. אמרתי לעצמי: איננו גוף פגמים באווע פקוט“.

„בஹוטה הראונה, אחרי התקופה ארכיה שחתיyi במזובץ, הצערכתי לחזור בשבת בבור, ועכשו אני יכול לגadj שחו אלה רגעים של כולם, ו' אבל כמובן חורת, כמו כולם, ו' ספרות את תרגים, ואת השעתו, וכל חום התגן בערב מאייה, כי בשעה השעת שבעת בערב מאייה, זו, בזרע כלל, היה האש טסקת. אבל למורות זאת חוץ היה לי. מROL גבויו שומר על המול“. והאנשים מספרים על התקופה שי קדמה לחתומה על הסכם החפרה. דיווחים על „מסעoa קיסינגר“ היו בומסר' למול של אונשי תל-ענתר, „לפומיםAMD אין הסכם“ ומצ'ריהו היה קלה. לפעמים אמרו: „יש הסכם והשנו בהסקה“. אבל למרות השהייה אז, הממושכת והמתישה בתה הקדמי שפנ' אש יחוור מכל מוצב אחר ב- מובלעת, מוגבר שתקפה זו חישלה את האבאים.

„על-כון אונז גאנז לוי שמי וויסט'ו לא אונזות ולא גאנזות בקען דה דאסינה ובקדירה העונית וגונס אונז גאנזיות ואו' חבשת'ו אותו וכש שפנ' אש יחוור מכל מוצב אחר ב- מובלעת, מוגבר שתקפה זו העבירה לדיפס'ו“. פמישין יעקב מפקד המזב: „בעמ'ה עם יואל היה לי לוא' קש'ה אספנו פגעה בפתח. הכל גהיה השווע, החילנו לפיזוק זה את זה שגונ' לא דאנן. חשבתי שקרה לי משחו בפינים כי לא דראתי דבר. גם יואל לא ראה דבר ושב שקרה לו משחו. ניסתי לבעק אונז הוא לא שמען. המחלטי לברוק אונז עצמי בחושן. רק אחרי שתי דסוט' חורו להושיטים אלו חורתי לזראות“. יוסף עזרן יושב בדרך כלל בונקר ליד המרכיה. במקום בטוח, יחסית, במגב. הוא מסביר: „באחת הטענות נתקה קשר עם העמזה. לא היה לנו לא קשר קווי ולא קשר אלחוטי. שלחו אותו לבדוק מה שלום החברה

■ רק לשבח

ואמר המפקד יעקב: „זה הוועי הרבה פאיין לחיליבן. און חיל שיחיה מוחרע עז נז'ין כוֹה. אונחנו באנו ללאן אונז שעשרה חיילים נפצעין. לנו' בון ישפנו על חל שלט, ווילו' שבאו' הווע תואט'ם כל חומן. אבל פולט באו' הווע ו' לא גאנט'ו ועשו פידוי מה שאנז'ע לעט'ון. און, מפקד של האונזים האלה, יכול רק לשכט אותם“. הלוחמים של „גולנו“, החל שקס אונז, אבל מפקדים היל' הרגלים, ישבו ביריה הצערכית נסונת בונקרים. לאו' סייר כל ל- השווים עם הבונקרים על קו ביריל-

תעודת

ת.ד.ר 2165962 רב"ט כהן שלמה חי"ר
שם דרגה מין חייל איש מ.מ.

מבחן קורס מכ"ם מבחן קורס ארכ'ס

שנתויים בתאריך 30.11.73

בבטים מבחן מבחן

ספ"ד המכון

ד/ר 946952 רס"ן ב"ז דוד
שם דרגה מין חייל איש מ.מ.

הוּא הַיָּת בֶּן יְמִינֵךְ מִנְסָחָל !
הוּא הַיָּת בֶּן יְמִינֵךְ .
הַיָּת בָּשָׂר : אֲדֹם ,
אֲבָגִיבָּן !

אֲלֹא שֶׁלְאָנִי בָּאת אֶל קָם הַאֲמָת אֶת הַלְּבָב לְפִנֵּיכְךָ ;
אֲנִיחָנוּ בְּאַט אֶזְעָן !
מִכְלָל שֶׁלְאָנִי אֲמָעָנוּ לְקָרְבָּן קָדְםָן .
אֲבָל , אֲלֹא שֶׁלְאָנִי יְנַלֵּן לְזַעַר .
אֲנִיחָנוּ אֲנִישִׁים פְּשָׂעִים , אֲמָקָלִים גְּמַתְּזָאָר .

ע. הַלְּבָב

